

Fem og Tyvende Møde.

Fredagen den 27de Januar.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at anmeldte, at jeg fra Formanden i det andet Thing har modtaget det der vedtagne Forslag til Lov om Pension for Bladscommandanten ved det nu nedlagte Quarantaineetablisement paa Kbholm, Capitainlieutenant Johan Christian Krüger, samt om Bortpenge for den fungerende Præst ved det bemeldte Quarantaineetablisement Capellan Julius Ferdinand Bjerager Langhoff, med Anmodning om at forelægge dette Lovforslag for Landstinget. Forelæggelsen skeer herved.

Efter Dagsordenen bliver at foretage: Fortsættelse af første Behandling af Statsrevisionens Beretning til Rigsdagen med Hensyn til Statsregnskabet for 1855—56. Vi standsede i Gaarsmødet med at afslutte den Afdeling, som vedkommer Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Derefter følger i Statsrevisionens Beretning en Afdeling, som vedkommer Finansministeriet, hvortil der hverken fra Statsrevisionens eller fra Udvalget er fremkommet Indstilling. Det Samme gjælder om det følgende Afsnit: „Kongerigets særlige Statsgjæld.“ Til det paafølgende Afsnit: „Andre særlige Statsudgifter“ er der af Statsrevisionen opført to Indstillinger. Til den første af disse er der ikke stillet noget Endringsforslag, derimod er der til den sidste Indstilling, Nr. 5 i Afsnittet, af et Mindretal i Udvalget stillet et Endringsforslag. Saaledes som allerede bemærket i forrige Møde, maa denne Mindretallets Indstilling ansees for afgjort ved den Afstemning, som tidligere har fundet Sted under Justitsministeriet. Som Følge af denne tidligere Afstemning, maa Mindretallets Forslag nemlig ansees for forkastet.

Statsrevisionens Indstillinger til dette Afsnit ansaaes for vedtagne uden Afstemning, da Ingen forlangte dem særskilt afstemte.

Man gik derefter over til det sidste af Mindretallet stillede Forslag, som ikke slutter sig til nogen Afdeling i Statsrevisionens Beretning.

Formanden: Forinden jeg giver den ærede Ordfører Ordet, skal jeg blot bemærke, at jeg har haft nogen Tvivl om, hvorvidt det kunde ansees for rigtigt, at den lovgivende Magt opfordres til at gjøre en Meningsudtalelse, som det forekommer mig ene indeholdes i Mindretallets Forslag. Jeg har imidlertid anseet det for rigtigt ikke at affikere Discussionen. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Wessely): Jeg skal bemærke i Anledning af Udvalgets Betænkning, at Udvalget ikke har troet at kunne blive staaende ved Statsrevisionens Indstillinger, men, da disse have været behandlede i Folkethinget i forrige Session og der var tagen to Forbehold, har Udvalget formeenet at burde yttre sig om disse to Forbehold. Med Hensyn til det første Forbehold, da findes Grunden, hvorfor Udvalget ikke er gaaet ind paa det, i den trykte Betænkning, og da det ikke er stillet noget Endringsforslag og der ikke i denne Henseende kommer Noget til Afstemning, anseer jeg det ikke nødvendigt at udvikle dette Punkt. Hvad derimod det andet Forbehold angaar, som er vedtaget af Folkethinget, da gik det ud paa, at den Beregning, som var fulgt med Hensyn til det Tilskud, som Kongeriget skulde gjøre til Monarchiets fælles Udgifter, ikke var den, som blev anseet for rigtig af Folkethinget. Jeg vilde ikke have foranlediget nogen Discussion herom, dersom dette Forbehold ikke var fremkommet fra Folkethinget. Jeg antager, at dette Spørgsmaal er af stor Betydning, og da der saaledes fra Udvalgets Side maatte skee en Udtalelse om dette Forbehold, har jeg troet, at jeg ikke burde tilbageholde at fremsætte den Betragtning af Sagen, som for mig var den vigtige. Naar den meget ærede Formand har udtalt sin Tvivl med Hensyn til Formen af den Udtalelse, som jeg har meent skulde finde Sted fra Landstingets Side, skal jeg kun bemærke, at jeg har anseet det for mindre hensigtsmæssigt, at denne Beslutning fremtraadte i Form af Forbehold, idet man saa blev nødsaget til at gjentage et